

Ateneu

Santfeliuenc

a b r i l 2 0 0 1   n ú m . 7

Ateneu

FÒRUM DE DEBAT :

La nova secció de l'Ateneu

Davant d'una problemàtica social, amb moltes informacions sensacionalistes, el ciutadà com a persona passa a tenir la necessitat de confrontar opinions, contrastar informacions, buscar respostes científiques o professionals que ajudin a formar un criteri dels esdeveniments, tant locals com internacionals.

Amb aquesta visió d'inquietud sorgeix la iniciativa de crear la secció Fòrum de Debat.

Els temes a tractar seran de diversa índole, tot en funció dels interessos i propostes. Es podrà tractar per exemple el canvi climàtic, l'alimentació, l'envelliment de la població, la immigració, etc.

Moltes de les activitats de la nostra entitat tenen com a objectiu relacionar persones amb inquietuds en un espai d'expressió en llibertat i respecte a la diferència.

Ara s'està creant la secció Fòrum de Debat. Proposem l'idea des d'aquesta editorial. Si voleu més informació no dubteu a posar-vos en contacte amb l'Ateneu.

Ateneu Santfeliuenc

Consell de Redacció

Magi Boronat, Jordi Guilera, Enrique Iriarte, Ferran López, Gabriel Ponce, Carles Ponce, Jordi Arbós, Joaquim Prats, Jordi Amigó, Sònia Perelló, Núria Pradas, Conxita Xirau

Col·laboradors: Enric Farreres, Eni Novell, Francesc Baltasar, Pere Corbera, Joan Fernández, Gabriel Barragán

Fotografies: Ateneu, ARES, Grup de la Gent Gran de l'Ateneu, Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, Arxiu Històric Comarcal, Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, Comissió Ciutat Gegantera 2001, Jordi Arbós, Jordi Amigó, Columna Villaroya.

Disseny i compaginació: Arteneu **Impressió:** Cogisa, S. L.

Tramessa: Servicios Urbanos de Correspondencia

D. L. : B-35706-1999

Sento Masià

Artista col·laborador

Sento Masià (Alcoi, 1940) viu i treballa a Molins de Rei des de 1972. És llicenciat en belles arts per la Universitat de Barcelona.

Fins al curs passat ha estat professor d'arts plàstiques a l'Institut Lluís de Requesens de Molins de Rei.

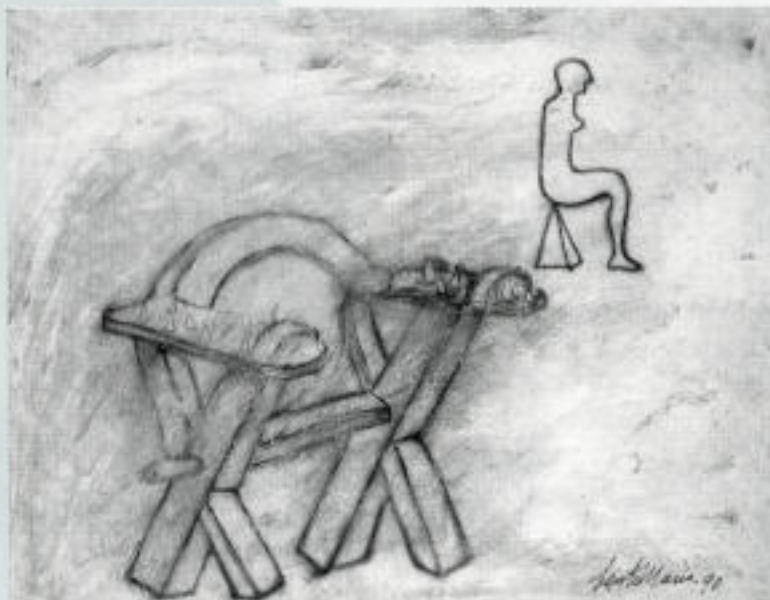
Intentar una aproximació a l'obra de Sento després de més de quatre dècades de trajectòria artística obliga a fer una mica d'història.

Ben jove, Sento troba gust per pintar i per aprendre. La seva formació acadèmica, el coneixement de les normes d'expressió, són parells al seu afany de transgressió, una voluntat que l'acompanya encara avui.

Eren anys de "massa normes" i no només a l'àmbit creatiu... Repressió, censura, eren dificultats que portaren en Sento a una mena de barroquisme expressiu: missatges subliminars, superposicions de conceptes, textures, llenguatges. La ironia, que també ha practicat sempre, el seu sentit de l'humor i el seu enginy, li han servit per no caure en tremendismes, però dient en cada moment allò que el seu compromís i sensibilitat entenen que s'ha de dir.

El seu tarannà llibertari, àcrata, curiós, escèptic i sobretot vital, han configurat una vasta obra, amb una gran diversitat de registres tècnics i materials i amb una sensibilitat constant envers el drama propi i col·lectiu, una obra gairebé sempre experimental, ja que la seva capacitat de sorpresa sembla no esgotar-se mai.

Portada: "Iron Maiden" 1990 (col·lecció Vicent Sorribes)
Article: "Sèrie Tortura" 1990

Aquests darrers dies hem tornat a veure en Sento, com sempre, pintant, deixant-se seduir per les formes i textures de la matèria, minimitzant la seva acció pictòrica, observador, subtil, apropant-se a l'essència. Lluny del circuits comercials, l'obra d'en Sento ha recorregut galeries d'Espanya, Europa i Amèrica. Té obra permanent en diversos museus i col·leccions (Alacant, Alcoi, Barcelona, Madrid, Auch(França), Califòrnia, ...). Ha recollit alguns premis (premi de gravat universitat de Barcelona (1973), premi nacional de pintura Miquel Carbonell (1974), etc...), encara que el reconeixement públic, com és el cas d'en Sento, no sempre fa justícia als mèrits de l'artista. Cal destacar també les seves incursions en el món de l'escenografia i el cartell (138ª fira de la Candelera de Molins de Rei, Cartell de les festes de moros i cristians d'Alcoi 1999, etc...), així com les publicacions (antologia de poemes de Vicent A. Estellés, carpeta d'aiguaforts pel centenari de Margarita Xirgu, gravats per un llibre d'artista amb poemes de Enrique Iriarte, carpeta d'aiguaforts pels 20 anys de Alcoiart, etc...).

Deia el seu gran amic Ovidi Montllor: "El Sento és persona i artista que diu sempre la veritat. I això mai no es perdona". Permeteu-me que des d'aquestes línies expressi jo també la meua alegria per haver conegut la seva obra i per tenir un amic com en Sento.

Les vint

mirades

de Sant Feliu

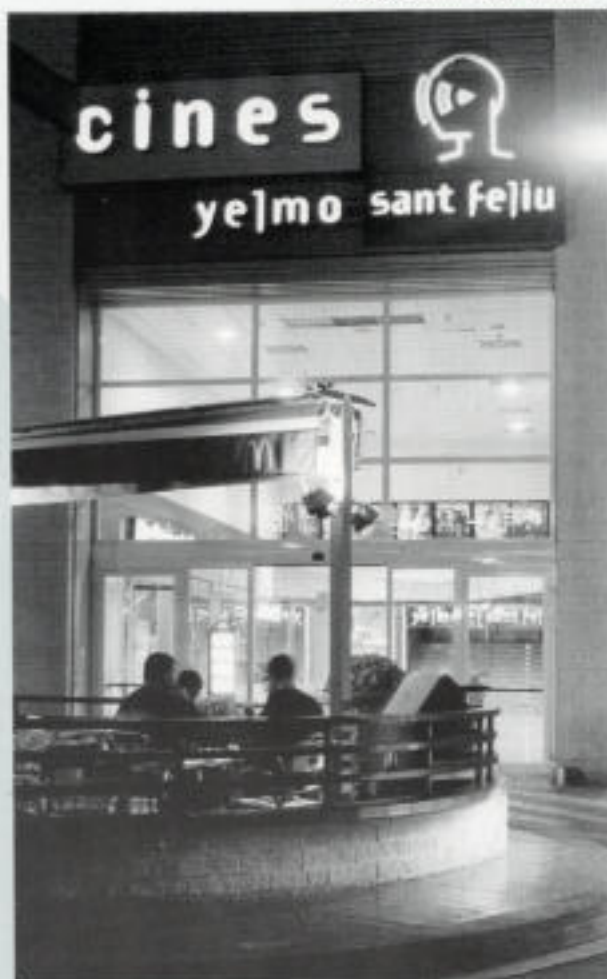
A Sant Feliu disposem de vint sales de cinema. Tota una sort si ho comparem amb la carència dels nostres veïns de Molins de Rei, Sant Just Desvern i Sant Joan Despí. Si des de l'antic cine-club "La Finestra" reivindicàvem el setè art com una finestra oberta al món, quin món podem veure avui a través d'aquestes vint pantalles? Afortunadament un cinema més ric i ampli del que poden gaudir a Cornellà o l'Hospitalet amb els seus totpoderosos multisales. I això gràcies al fet que els Cinemes Guinart han tancat el 2000 amb una programació coherent i oposada a la de les catorze sales del Yelmo Cineplex.

Gràcies a les pantalles del Guinart ens hem estalviat la visita a Barcelona per poder veure pel·lícules europees com *Harry, un amigo que os quiere*, programada amb bon olfacte després del premi europeu a Sergi López. Ens han pogut enamorar o decebre alguns dels films més interessants del cinema independent nordamericà estrenat l'any passat, com *Cecil B. Demented*, *Oh Brother!* o *El halcón Inglés*. I hem pogut descobrir rases exòtiques com la japonesa premiada a Sitges'99 *El Círculo* o la cruda història de la argentina *Plata Quemada*.

Els més afortunats han estat els seguidors del cinema espanyol, que han pogut assistir a una representativa selecció de les pel·lícules espanyoles que han tancat el segle, com *El otro barrio*, *Las razones de mis amigos*, *Obra Maestra*, *El Bola*, *El Portero*, *La Comunidad* o *Besos para todos*, entre d'altres.

Capítol apart mereix el cinema català, -no confondre amb *cinema en català*-, present al Guinart amb pel·lícules com *El Mar* o *Amic/Amat*, en col·laboració amb el Centre de Normalització Lingüística. Mentrestant, a l'altre multisales de la ciutat, ens han servit una programació feta amb la llista de les deu pel·lícules i actors més taquillers a la mà. Superproduccions cuinades a mida dels *blockbusters*.

Films que veiem amb l'única esperança que ens entretinguin, i a vegades ni això aconseguim. Comptadíssimes són les excepcions com la projecció de *Baillar en la Oscuridad*. I curiosa la visió que ens donen del cinema espanyol programant *Ja me Maaten...!*, la infantil *Manuelita* o la sonada estrena que ens anuncien de *La gran marcianada*, totes tres d'arrel televisiva.

Ara que les quotes de pantalla desapareixen a Espanya. Quan els polítics afirmen orgullosos que el cinema europeu ja és prou madur com per posar fi al seu proteccionisme. Ara que se'l deixa sol perquè combati davant del gegant de Hollywood. Quan els productors de teatre s'atreveixen a criticar les milionàries subvencions que es destinen al cinema en detriment d'altres arts. Quan alguns encarregats de la promoció cultural d'aquest país s'emocionen tant per l'estrena d'un film fet a casa nostra com si veuen a Schwarzenegger doblat al català... Hauriem de agrair que el Guinart busqui el seu espai dins la múltiple oferta de la ciutat, i ho faci amb bon olfacte i amor pel cinema.

● Gabriel Ponce

Fotografia: Jordi Arbós

Els mercats...

.... i el xup-xup

"Compra, nena, compra". "Més barato que en Andorra". Olives, bacallà, vinagre. Taronges, pomes, llimones. "Guapa, mira el que tinc avui". Cafè, vi, mistela. Sardina, saïb, lluç.

Olors, colors, soroll, formes. És el retrat d'un mercat qualsevol. Només la tipologia dels aliments ens donen alguna pista de l'àrea geogràfica on es podria trobar. Passejar per un d'ells, escoltant les veus dels venedors, observant les persones que es disposen a comprar, mirant el tipus d'aliments de les parades, respirant un aire que fa olor a mercaderia, bullici, vida... Ens-ensenyen tant, els mercats!

Només la forma com es coliquen els aliments en les parades ja és curiós d'observar. I com emboliquen el que venen? I com ho pesen? I com ho venen? Cada venedor té un estil propi, una manera de fer per cridar l'atenció del comprador. Des dels que reciten els preus palplantats sobre sacs de patates, passant pels que llançen paraules boniques a les dones amb cistell perquè girin la cara i es fixin en el producte, als que venen siligosament i amb un somriure amable i discret.

"Gamba que ve volant de Palamós" "Coco, al rico coco". Patata, pinya, plàtan. Coco, sindria, meló.

Els mercats ens ajuden a entendre la cultura i els costums de les persones de la terra on es troben situats. És molt diferent, per exemple, passejar per un mercat com el d'una ciutat del sud de l'Índia com pot ser Mysore -on l'aire dels mercats fa olor d'encens barrejat amb pètals de flor-, que per un del sud del Marroc, com pot ser la ciutat de Rissani on es respira un còctel de la forta olor que desprèn la carn de xai barrejada amb la suavitat de les 40 espècies amb que cuinen la kalia, el plat típic-. Són sensacions que queden impregnades en la memòria

del visitant, molt més que la data en què va morir l'emperador que va regnar la zona o l'estil artístic d'aquell palau. Passen a ser petits records que no s'obliden, com una bona història d'un llibre o una bella seqüència d'una pel·lícula. I és més, estigui on estigui, quan el turista senti alguna olor o algun altre sentit semblant, se sentirà transportat altra vegada a aquell país i a aquell viatge.

"Peixos que mosseguen i musclos que ballen". Comí, safrà, canyella. Arròs blanc, arròs negre, arròs vermell. Sucre, mel, sal. Té verd, té negre, té vermell.

Entrar a les parades per parlar,

preguntar, tafanejar, remenar i també comprar alguna cosa, és clar- és enriquidor. I com l'olla quan cou l'aliment, el "tafanejar de mercats" es va impregnant dels costums de les gents d'aquell nou indret poc a poc, pas a pas, parada a parada, venedor a venedor, fins que comença a notar el xup-xup i aleshores és quan comença a entrar aquell poble, ciutat o regió per la pell.

"Si t'endus el quilo sencer, t'ho deixo per la meitat". "Omple el cistell, dona". "Mira quina bona olor que fa". Estic segur que als mercats de Sant Feliu o Barcelona el peix es ven molt diferent de com es ven, per

exemple, a un mercat de barri de Ginebra o al principal mercat de Pekin. De mercats de queviures considerats com a tals, a Sant Feliu en trobem actualment tres. El més antic és el Mercat Municipal, situat al carrer Josep Maria Molina. És tota una institució a casa nostra. Té més d'un segle de vida. La seva construcció es va iniciar l'any 1884 i respon a la nova tipologia constructiva de l'època, que té els seus referents en els mercats barcelonins del Born i de Sant Antoni. És una estructura metàl·lica, de ferro colat. No massa lluny hi ha el Mercat de Sant Josep, al barri Falguera, i ja més amunt, a Can Calders, es troba el Mercat de Sant Feliu.

"Amb això que m'ha arribat avui et lleparàs els dits". "Més bo impossible". "Tasta-ho, tasta-ho. Ja veuràs què bona aquesta esquetxada". Aquests tres mercats

de Sant Feliu ens poden servir a més de per omplir la nevera- per conèixer les olors, els colors, els sorolls, les formes, les persones, en aquest cas, de casa nostra, i en d'altres casos, d'allà on sigui que ens trobem. Es tracta de tenir curiositat i deixar-se portar per un home o una dona amb un cistell buit a la mà. I anem deixant que facin xup-xup per entrar a dins nostre. *"Avui tenim api, tomàquets, enciam, carxofes, espàrrecs quins espàrrecs!-i broquil acabats d'arribar de l'hort". "Tu, noi, mira quins escamarlans, i les gambes i llagostins, que les has vist que maques que les tinc? Apa, veniu al mercat, reis".*

● **Sònia Perelló**

2001: Ciutat

la odissea

geganterera arriba a Sant Feliu

Ja ens queda una mica llunyana la data del 16 d'octubre de 1999, quan Sant Feliu, en una tarda màgica, va ser escollida Ciutat Geganterera del 2001. Després de dos anys de treball i esforços, les entitats culturals de la ciutat implicades en el projecte ja van perfilant el programa d'aquests dos dies de festa. Un programa ple de sorpreses per fer de Sant Feliu una seu per a centenars de gegants i milers de persones d'arreu de Catalunya.

I és que a la presentació d'aquest projecte *Sant Feliu Ciutat Geganterera 2001*, que es va dur a terme el passat 23 de febrer, ja es van començar a desvetllar algunes de les sorpreses que els organitzadors ens preparen per a aquestes dates. Un projecte que, com defineix Lluís Monfort, cap de colla dels Gegants de l'ACF, "no consistirà en una simple passejada de gegants, sinó que també es podran gaudir de diversos actes".

Així, i per començar a obrir boca a tots els santfeliuencs, el dijous 10 de maig s'inauguraran diverses exposicions a la nostra ciutat, com una exposició de plafons de l'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya, una sobre els instruments musicals que participaran a la festa i una exposició de fotografies sobre *El Fet Geganter*. Finalment, l'exposició *Goliat* ens explicarà com es construeixen els Gegants i els Capgrossos. Segons Toni Udina, coordinador de Ciutat Geganterera, el

sentit d'aquestes exposicions és "intentar apropar el que és el món geganter a tot Sant Feliu. En aquest sentit també estem fent una campanya per les escoles per apropar aquest món als infants".

Però el gruix d'actes es portaran a terme el cap de setmana del 26 i 27 de maig, quant Sant Feliu es vestirà de gala per a la celebració d'aquest important esdeveniment a la nostraciutat. El divendres dia 25 ja es començaran a acollir les colles geganteres que vénen de més lluny per participar en la Ciutat Geganterera i el dissabte 26 es farà la recepció oficial dels Gegants i Gegantons que donen significat a aquesta festa.

Els Gegants de Catalunya, en Treball i na Cultura

després de veure ballar els gegants durant una bona estona, es farà la proclamació de Sant Feliu com a la Ciutat Gegantera del 2001. Serà el moment triomfal que tots els santfeliuencs i santfeliuencques han esperat durant mesos de treballs i esforços plens d'il·lusió cap a la preparació d'aquesta fita. Una fita que, com diu Pep Sañosa, cap de Colla dels Gegants de la Ciutat, "és molt important per a qualsevol geganter, ja que representa tenir la responsabilitat d'acollir a la teva ciutat tots els gegants de Catalunya i fer que s'ho passin tan bé com es pugui". Toni Udina també afirma que "el més important per a aquesta

celebració és aconseguir una festa bonica en què es diverteixin junts tant els geganters com els santfeliuencs. Així mateix, tots els habitants de Sant Feliu coneixeran una mica de més a prop tot el que és el moviment geganter". No dubtem que aquesta serà una festa que romandrà viva en el record dels santfeliuencs durant molt de temps. Per començar a obrir boca, podeu visitar la seva web www.ciutatgegatera.org.

• **Carles Ponce**

Donat que aquests Gegants portaran moltes ganes de fer gresca, ja se'ls ha organitzat per a la tarda un petit cercavila i una Mostra de Balls de Gegants, per començar a contagiar a tots els santfeliuencs la màgia gegantera que es vol transmetre durant tota la festa. Després dels parlaments de rigor i de la inauguració d'un monument a la plaça de la Vila, serà el moment que els Gegants es retirin momentàniament per descansar i menjar alguna cosa, de cara a agafar forces per al cercavila nocturn i els focs i balls que hi haurà a la plaça de la Vila fins ben entrada la matinada. Arribat el diumenge al matí, tots els gegants i gegantes- els que ja hi eren dissabte i els que encara arribaran el diumenge al matí plens de son- es prepararan per gaudir del gruix d'actes geganters de la celebració. A primera hora del matí es farà la plantada de gegants a la colla Marquesa Castellbell. I cap a volts de les onze s'iniciarà la passejada per la Rambla i l'entrada triomfal al camp de futbol on,

Presentació del llibre

El franquisme

al Baix Llobregat

EL FRANQUISME AL BAIX LLOBREGAT

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Apareix un nou llibre dedicat a la recerca històrica de la comarca: *El franquisme al Baix Llobregat*.

El passat 23 de febrer, coincidint amb l'assemblea extraordinària del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat a la població de Sant Andreu de la Barca, es va presentar el llibre *El franquisme al Baix Llobregat*.

Aquest llibre és el resultat de la quarta convocatòria de recerca col·lectiva que aquesta entitat ha portat a terme i que sota el lema "Coneguem la nostra comarca" es vol apropar a aquells temes d'interès comarcal. El llibre ha estat publicat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat i té 564 pàgines.

Voldria destacar que aquesta convocatòria de recerca va ser fruit de la col·laboració entre el Centre d'Estudis Comarcals i l'Arxiu Històric Comarcal de Sant Feliu. Aquesta darrera institució va organitzar, l'any 1996, un curs d'iniciació a la recerca titulat "El franquisme al Baix Llobregat", l'èxit del qual, juntament amb la gran quantitat d'assistents, van animar el Centre d'Estudis a convocar una nova recerca i dedicar-la al

franquisme a la comarca del Baix Llobregat.

Aquesta convocatòria ha aplegat deu investigadors, dirigits per Carles Santacana i Torres, doctor en història contemporània, professor de la Universitat de Barcelona i especialista en el tema.

Es pot dir que aquest llibre aporta noves dades al coneixement i a la interpretació del franquisme pel que fa a la nostra comarca.

Tal com diu el mateix director i

coordinador de l'obra, calia estudiar amb més aprofundiment aquest període, perquè suposa, "com arreu de Catalunya, una experiència històrica d'una gran importància". Aquest període destaca per la impecable repressió de les dècades de 1940 i 1950 contra republicans, sindicalistes i catalanistes; per la destrucció de gran part del teixit associatiu, i per una llarga postguerra plena de privacions materials.

Les dècades que segueixen estan marcades pel *desarrollismo*, que prendrà una especial significació al Baix Llobregat, fins al punt que es pot dir que és en aquest moment quan es produeix la gran transformació de la comarca. Un període, aquest del *desarrollismo*, marcat per l'augment de la immigració, l'aparició de nous polígons d'habitatges, la definitiva industrialització, la pèrdua d'importància de l'agricultura, el ressorgiment d'una nova oposició, l'aparició del moviment veïnal, la irrupció d'una nova cultura catalana, la recuperació del sindicalisme i fins i tot la recuperació d'un sentiment de comarca.

A més de la introducció de Carles Santacana, que constitueix un marc de referència que contextualitza l'obra, el llibre combina i recull treballs d'àmbit comarcal o general i escrits de caire més local, que es reparteixen entre diferents moments del franquisme.

Així doncs, aquest llibre suposa un estudi rigorós i seriós que vol ser una primera aproximació a la importància del període estudiat i que té com un dels seus objectius prioritaris recuperar la història més recent, que és la que ens aporta més coneixements per entendre el Baix Llobregat actual.

• **Enric Ferreras**

Joan Obiols

in memòriam

La nostra entitat està de dol, per en Joan Obiols i Roig.

Com a actual president del nostre Ateneu, he de recordar la figura del Sr. Joan Obiols vinculada a la nostra entitat, però que us puc explicar de la seva relació amb l'Ateneu que no sapiguen tots vosaltres.

Se'm fa difícil parlar de la relació persona-entitat sense que sorgeixin sentiments entrelligats a records, molts bons records. Ara no és moment de retre-li un homenatge, varem tenir la sort de poder-li'n fer un amb vida i poder expressar-li el nostre agraïment i el que sentíem. Va ser un acte emotiu, però sobretot sincer.

Un equip de persones varem entrar com a Junta de l'Ateneu per començar una nova etapa de l'entitat. Aleshores en Joan Obiols formava part de l'anterior Junta i va ser un element important en l'etapa de transició del canvi. Ell va recolzar, motivar i il·lusionar el nou equip perquè prenguess el relleu. Jo com a capdavanter de la nova Junta, vaig trobar en el Joan Obiols una persona que s'estimava l'entitat. Ell em va ajudar a conèixer la seva

historia, els seus arxius,...i, el més important, em va encomanar el seu entusiasme i la seva estima a l'Ateneu.

La nostra més gran satisfacció és que durant aquests cinc anys en Joan ha seguit estant entre tots nosaltres i ens ha ajudat i col·laborat en tot: hem trobat en la seva persona un amic lleial. Va passar de Secretari en funcions a Secretari Honorífic i per suposat va continuar col·laborant amb l'Ateneu. També ha estat un membre actiu del Grup de Gent Gran.

El comunicat oficial diria ens ha deixat el Sr. Joan Obiols i Roig, Secretari d'Honor de l'Ateneu Santfeliuenc,... Jo dic que en el nostre Ateneu en Joan sempre serà recordat.

Amic i company Joan, les persones que hem tingut el goig de compartir una part de l'experiència de la vida al teu costat no t'oblidarem.

● **Magí Boronat**
President de l'Ateneu

El grup de la Gent Gran de l'Ateneu expressa el seu condol, més profund, per la pèrdua del nostre entranyable amic Joan Obiols i Roig.

Hi ha sentiments que costen expressar amb paraules, sobretot si són sentiments que menen d'haver perdut un gran i estimat amic. En aquesta ocasió, colpits encara per la tristesa, volem, més que mai, servir fermament el record de la seva persona tal com era.

El recordarem per la seva gran humanitat, per la seva bondat i senzillesa, per posar la seva intel·ligència al servei de les persones desvalgudes i de tot allò que calia del seu ajut i col·laboració. Són moltes les seves excel·lents qualitats de les quals podríem parlar. Totes juntes feien que fos, sense cap dubte, un home bo.

● **Joan Fernández**
Membre del Grup de la Gent Gran de l'Ateneu

Pels comentaris que vaig sentir arreu de la seva mort, m'ha quedat clar -ja me n'havia adonat- que en Joan Obiols era un home de tots. Era de l'Ajuntament, per haver-hi treballat molts anys, i era també de la Parròquia a la qual estimava vivament, del Centre i de l'Ateneu. Portava Sant Feliu al cor. Era un home d'aquells que enriqueixen qualsevol entitat, la presència dels quals arriba a ser imprescindible per com ajuden a fer-les funcionar. Li agradava parlar, però més feia que no parlava. Tenia, no obstant, una bona preocupació intel·lectual que manifestava en el seu gust per la lectura i en la facilitat amb què escrivia. Era capaç de resoldre qualsevol qüestió de procediment o de protocol. Se li notaven els molts anys passats a l'Ajuntament. Però no us penseu que anava de senyor per la vida. Quan era més ell mateix és quan amb la seva bata es posava a trastejar. No li feia res embrutar-se les mans. Sempre estava a punt pel que fos. Era un bon amic i un bon col·laborador. La Parròquia el trobarà a faltar perquè l'estimava molt i perquè no parava de barrinar pensant sempre en el millor per a ella.

● **Mn. Pere Corbera**
Pàrroc de la Parròquia de Sant Llorenç

Quan en Joan Obiols va agafar la seva jubilació, va prendre una decisió: continuar sent útil a la societat, al seu entorn més proper, és a dir, a la seva ciutat. Va continuar col·laborant amb la parròquia, amb l'Ateneu Sanfeliuenc... i també va col·laborar amb l'Ajuntament desenvolupant, conjuntament amb altres persones grans, també vinculades a l'Ateneu Sanfeliuenc, un projecte intergeneracional, adreçat als infants, escolaritzats, de la nostra ciutat.

En els nostres infants, en Joan va voler transmetre els records de la seva infantesa, donar a conèixer els jocs a què jugava amb els seus companys, les seves vivències de joventut, com va viure ell la guerra civil i la postguerra, quina havia estat la seva professió... Era admirable veure com, en plena generació tecnològica, d'Internet, de pàgines web... els nostres infants quedaven bocabadats mentre sentien a en Joan i als seus companys com els explicaven les seves històries. Joan, allà on siguis, continua fent aquesta tasca pedagògica i de transmissió de valors que nosaltres tant t'agraïm.

● **Eni Novell**
Regidora de Serveis Socials de l'Ajuntament de Sant

Joan, bon amic i ciutadà exemplar. Recordo amb especial intensitat els dos darrers homenatges a Joan Obiols, a l'Ateneu i l'Ajuntament, quan pressentíem que la seva malaltia al respectaria molt temps i que encara podríem gaudir de la seva paraula i de la seva presència força anys. No va ser així i ara, amb la seva absència, reneixen els records i es retroben les imatges. En Joan ens ensenyà a ser fidel a les creences, a ser conseqüent amb la família, a ser respectuós amb la col·lectivitat, a ser solidari amb els altres. Per a mi va ser també una persona de la màxima confiança, vam treballar plegats a l'Ajuntament, en èpoques complexes en què encara els recels, fruits de la llarga i negra nit de la dictadura, planaven sobre Sant Feliu. Ell aportà sempre els seus millors consells, la seva innegable capacitat de treball i els seus "bons oficis". Perdem un amic i un ciutadà exemplar compromès amb els seus i amb els projectes col·lectius. El nostre record, per sempre.

● **Francesc Baltasar**
Alcalde Sant Feliu Llob. (1979 - 2000)

Al Joan Obiols l'havia vist sempre, formava part del meu espai d'infant entorn de la plaça de la Vila. Entre 1982 i 1986 vaig coincidir amb ell a la Casa de la Vila. La seva presència donava seguretat i omplia de vida el vestibul del primer pis. El retrobaria al cap dels anys a la biblioteca de l'Ateneu on em sorprengué la seva bona memòria i els seus coneixements sobre la microhistòria local: coneixia gairebé tothom de Sant Feliu. Amb el Grup de Gent Gran va col·laborar amb l'ARES en sortides i xerrades. Mobilitzava una colla d'avis amb empena, amb unes ganes i un entusiasme difícils d'oblidar. Al cim de la xemeneia de l'antiga fàbrica de ciment Sanson, els dies previs a la Festa Major de 1999, el Joan era feliç d'haver conduït fins al cim aquell grup de santfeliuencs. Després, sota les moreres de can Ginestar a Sant Just, lliurà cofoi als participants el primer número de la revista *Ateneu*.

● **Jordi Amigó**
Membre de l'ARES

Àlex Susanna: un poeta...

... i un premi: el Martí Dot

Des d'aquesta revista ja ens havíem fet ressò del centenari del poeta santfeliuenc Martí Dot amb un article de l'Emili Roure, membre de la tertúlia literària amb el nom del poeta local. En aquell article ens vam apropar a la seva figura humana i artística, vam recordar alguns dels seus poemes més significatius i d'altres de poc coneguts.

Al llarg del darrer any s'han realitzat diferents actes de commemoració de l'aniversari. A l'Ateneu vam poder veure representats dos guions radiofònics de l'autor, el lliurament del Premi de Poesia Martí Dot ha estat sens dubte especial aquest any, etc. Però l'acte de major envergadura ha estat l'acte de cloenda, un recital, quasi un festival de poesia, en què van participar molts dels guanyadors del premi, que també complia 25 anys.

Hem aprofitat aquell acte per retornar a la figura d'en Martí Dot, al seu premi i també al poeta català Àlex Susanna, vinculat de manera estreta al premi.

Àlex Susanna va néixer a Barcelona l'any 1957. Ha publicat, entre d'altres: *Quadern d'ombres*, *Quadern venecià* (Premi Josep Pla 1988) i *Quadern de Fornells*.

Editor de Planeta durant 14 anys, actualment és el responsable de poesia a l'editorial Proa. La seva obra literària compren la prosa, la poesia, la crítica i la traducció, i ha estat traduïda al castellà, portuguès, francès, italià, anglès, croat, grec, gallec i turc. Entre els seus llibres de poemes destaca *Memòria del cos* (premi Miquel de Palol), *Les anelles dels anys* (premi Carles Riba) i *Boscós i ciutat*. També ha prologat obres de T. Garcés, J. Keats o W.H. Audes.

En el marc de la vetllada poètica que tancava els actes del Centenari Martí Dot vam aprofitar per mantenir una petita conversa amb el poeta.

Eloi Radigales

La Sala Ibèria s'havia preparat per als grans esdeveniments. La seva fesomia habitual es va transformar per donar cabuda a un munt de gent, tota amb un nexa comú, la poesia. La platea s'havia omplert de cadires. El nostre entrevistat es va seure a les primeres files. Aquella nit de dijous els i les poetes eren els protagonistes. El dijous, 15 de febrer, la Sala Ibèria s'havia transformat en mètrica, la rima, en... poesia. Al llarg d'unes hores aquell indret es va omplir d'emocions i sentiments.

Sant Feliu de Llobregat commemorava els cent anys del naixement d'un poeta arrelat a la ciutat, a la seva història, als seus projectes, al seu futur i a les seves tradicions: Martí Dot i Parellada.

Per a l'Àlex Susanna el conèixer i aprofundir en la vida i en l'obra del poeta santfeliuenc va ser -podríem dir- una desitjada casualitat i una troballa molt interessant. La seva participació en el jurat i la seva vinculació amb l'editorial Columna -com a editor de poesia durant 14 anys- van ser els motius, a més lògicament d'una proximitat inqüestionable amb la poesia, que el van vincular amb el poeta i amb la ciutat de Sant Feliu.

El nostre protagonista creu que l'escriptura és quelcom molt especial, tot i haver viscut moments de conflicte literari entre la prosa i poesia, com ell mateix reconeix en una entrevista publicada recentment en el diari Avui. La conversa amb l'Àlex Susanna va tenir com a intèrpret la línia telefònica i com a còmplices els dos aparells, un a casa seva i un altre als estudis de Ràdio Sant Feliu. Volíem saber quelcom més d'una persona en aparença introvertida i intimista. Val a dir que el to va ajudar una mica a crear-nos aquesta imatge. No oblidem que -al cap i a la fi- estem parlant de poesia, l'única cosa que pot crear formes verbals i imatges de la vida i dels sentiments.

Estima els moments de tranquil·litat. Aquells instants en què obre un llibre i s'endinsa en el món literari que se'ns descriu. Per a ell la poesia permet trobar sentit a la vida. El premi Martí Dot l'ha ajudat a conèixer diferents maneres d'interpretar la poesia... de veure la vida... de pensar.

Gabriel Barragán

Director de Ràdio Sant Feliu

Guanyadors del premi de poesia Martí Dot en els seus 25 anys de vida

ANY	NOM	POESIA GUANYADORA	ANY	NOM	POESIA GUANYADORA
1974	Pere Fons	<i>Espellifada solitud</i>	1988	Mònica Gratacós	<i>Fueteig de la memòria</i>
1976	David Jou	<i>Diminuta imatge</i>	1989	Marc Romera	<i>Disfresses</i>
1977	Jaume Badia	<i>Xarbot d'udols</i>	1992	David Escamilla	<i>La casa del temps</i>
1978	Vicenç Villatoro	<i>Les banderes tampoc</i>	1993	Josep Capilla	<i>Versos, temps i persones</i>
1979	Agustí Vilar	<i>Com s'estima un poble</i>	1994	Jordi Valls	<i>D'on neixen les penombres</i>
1980	Jordi Fonoll	<i>Claustres</i>	1995	Antoni Xumet	<i>Biografia per a l'ús del vent</i>
1981	Antoni Pascual	<i>Autoretrat</i>	1996	Pere Joan Martorell	<i>Curs de matèria reservada</i>
1982	Judith Cobeña	<i>Arrossegant l'amor</i>	1997	Iban León	<i>Fustes corcades</i>
1983	Xavier Amorós	<i>Els geranis de X</i>	1998	Jordi Cienfuegos	<i>L'àngel de la guarda és un mim que es diu ombra</i>
1984	Xavier Pérez	<i>Treball de món</i>	1999	Eloi Radigales	<i>Celebració del ritme</i>
1985	Pasqual Mas	<i>Bitàcola</i>	2000	Joan Josep Camacho	<i>Vindrà la llum</i>
1986	Ricard Vela	<i>Alegria dels naufragis</i>			
1987	Pau Joan Hernández	<i>Joc de daus</i>			

Edita:

Ateneu Santfeliuenc

Vidal i Ribas, 23-25

08980 Sant Feliu de Llobregat

tel. 93 685 32 42 fax 93 632 72 19

a/e: ateneusf@suport.org

Amb l'esponsorització de:

 Gestoria
SANCHEZ

Laureà Miró, 236, 2n.

Tel 93 666 81 61 - Fax 93 685 13 83

08980 SANT FELIU DE LLOBREGAT

ASSESSORIA FISCAL
LABORAL
JURÍDICA
COMPTABLE
ASSEGUANCES
AUTOMÒBILS

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Acció Cívica

Ajuntament de
Sant Feliu de Llobregat

*100 botigues
al teu servei*

Bar Ateneu

Menú diari

Dinars casolans

C. Vidal i Ribas, 23 - 08980 Sant Feliu de Llobregat - t. 93 666 88 03

a t e n e u

s a n t f e l i u e n c